

את תקוותיהם ומשאלותיהם לגבי שנת תשל"ג, יביעו מרבית אורחי המדינה, דתיים ולא דתיים, בתפילות ובחשבון נפש עצמי בפרוס השנה החדשה.

אבל ממשלת ישראל הקדימה קצת את אלוהים בתיכנון השנה החדשה. לפי הבטחות דובריה הרשמיים, תהיה תשל"ג עבור אורחי ישראל שנה מתוקה מאוד. אורחי ישראל ישרתו בה פחות במיליון איש, בנייה ישרתו שירות מקוצר יותר בצה"ל, וריכבם לא ילקח עוד כמעט לשימוש הצבא. אולי אפילו יושג הסדר בנייה על חשבון השקט בגבולות.

הם ישלמו מעט פחות מיסים, הכנסתם הפנויה תגדל, מצבם הכלכלי ישתפר והם עוד יקבלו פיצויים עבור ההתייקרויות. יהיו להם שרמישפטים חדשים, רבנות ראשית חדשה, אלופי צבא חדשים וגם נשיאידיד חדש באמריקה.

ביום העצמאות יערכו להם מיצעד צבאי, שיעלה אומנם עשרות רבות של מיליוני ל"י, אבל לא יפגע בשום תוכנית סעד, חינוך או שיכון לזוגות צעירים.

בקיצור, אחרי הבטחות מעוררות כאלה לא היה עוד צורך ללכת לבית הכנסת כדי לבקש משהו. כי תשל"ג היא שנה של ערב שנת בחירות, ובשנה כזאת, כדברי הסיסמה, "הממשלה רוצה - שתהיי מרוצה!"

יחסייחון

שגריר

מיוחד מאוד

אורחי ישראל סבורים כי יצחק רבין הוא שגרירה המוסמך ונציגה היחיד של מדינת ישראל בארצות הברית. מאמר ש התפרסם בניו יורק טיימס בשבוע שעבר, מגלה כי לפחות נציג מוסמך נוסף אחד פועל בושינגטון ושמו אירווינג דוידסון. שנרשם כבר בשנת 1963 בממשלה האמריקאית, על פי החוק, כנציגה של התעשייה האווירית בישראל.

אירווינג דוידסון אינו נציג בלעדי של ישראל. באתו רישום העיד על עצמו כי הוא מייצג גם את ממשלות ניקארגואה ואקוודור, בצד הצבא הלאומי האינדונסי. כמה שנים אחרי כן הוסיף לרשימת לקוחותיו את האיטי והרפובליקה הדומינטיקאנית. המשותף לכל הממשלות האלה, להוציא את ישראל: כולן שולטים דיקטטור יחיד או כת קצינים שהוציאה את השלטון מהממשלה החוקית שנבחרה בחירות דימוקרטיות.

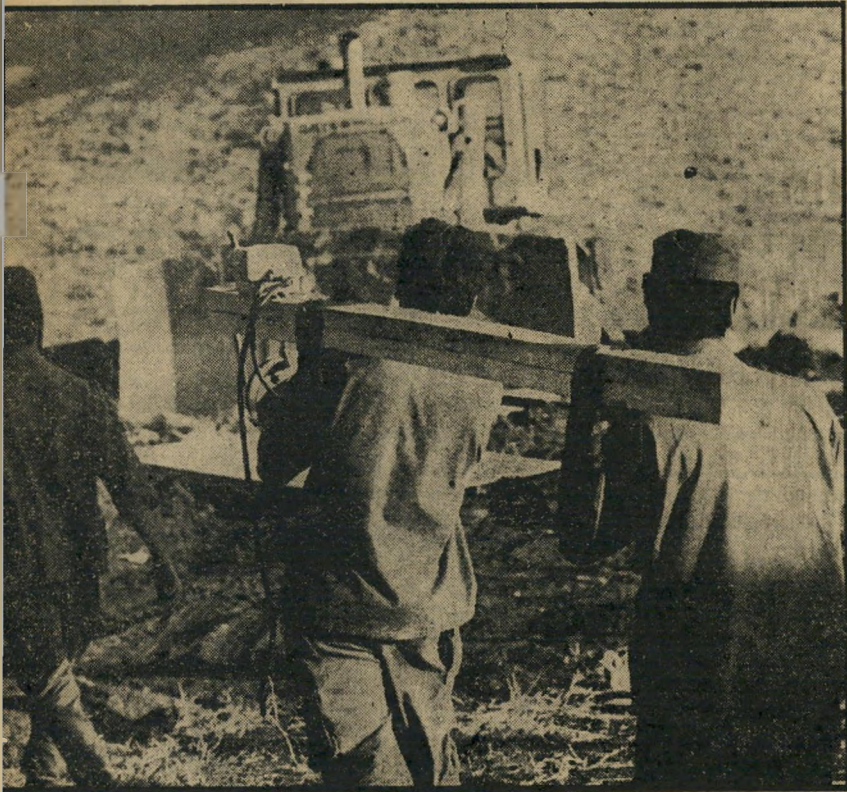
קשר עם מנהיגי המאפייה. קשר ריו של דוידסון עם ישראל הם הדוקים מאוד. ג'ו ספיר, אחד מעוזריו הבכירים של צייד החדשות האמריקאי ג'ק אנדרסון - בעל הטור הנפוץ שגילוייו הביאו להתפטרותו של המועמד לסגן הנשיא הדימוקרטי תומס איגלטון - נסע לישראל בהמלצת דוידסון. הוא נפגש עם אלון אהרון יריב, ראש אגף המודיעין, שהוא לדברי הניו יורק טיימס "ידידו האישי הקרוב" של דוידסון.

אילו ידע יריב על קשריו האחרים של דוידסון ייתכן והיה מקפיד יותר על יחסי עם אלה המכנים אותו כ"ידידים האישיים". לפני חודשים אחדים, מצא בית משפט אמריקאי את דוידסון אשם בהונאה, בקשרים עם ארגוני הפשע המאורגן ובעסקי שוק שחור. קשריו הכלכליים, הרי כח במשפט בו נמצא אשם והורשע, מו ליכים אל קרן הפנסיה של איגוד מובילי המשאות, האיגוד המקצועי האמריקאי ש מכירו גימפי הופה ישב שנים רבות ב"בית הכלא. כתוצאה ממאמציו הבלתי נלאים של רוברט קנדי לטהור האיגודים המקצועיים.

ג'ק אנדרסון עצמו העיד על אירווינג דוידסון, נציגה של התעשייה האווירית בישראל: "...אירווינג היה בקור חזרות מצויין. אינני מכיר איש מלבדו המסוגל לקשר אותי עם גימפי הופה. מנהיג ה"מאפייה ורודנים של רפובליקות".

כמו גנבים בלילה הקימו התנחלות על אדמות עקובה

האם שיקר השר?

מה דינו של שר בממשלה כשמתגלה כי הוא שיקר בפומבי ועוד מעל במת הפרלמנט?

בכל מדינה מחוקנת בעולם, לא היה שר כזה ממתין עד שיסולק בבושת פנים. מתפטר ממשרתו מרצונו הטוב. אבל ב"מדינת ישראל טרם נוצר תקדים כזה. להיפך, שרי ממשלת ישראל סבורים לא אחת כי זכותם היא לשקר לחברי הכנסת, להעלים מהם מידע ולהתכחש לעובדות.

ב"11 ביולי השנה, כאשר מדינת ישראל סערה סביב פרשת ריסוס שדות הכפר הערבי עקובה ברעל ממטוסים ש"השמיד את היבול, הגיש ח"כ אורי אבנרי שאילתה לשר החקלאות חיים גבתי, בתור קף היותו השר הממונה על מינהל מקרקעי ישראל.

השאילתה של אבנרי התבססה במית"כ כוון על מידע שנמסר בעיתון של מיפ"ל לגה קואליציונית, על המשמר. שאל אבנרי בשאילתה מס' 5147: "על המשמר מוסר כי בין תושבי הכפר הערבי עקובה לבין איש מינהל מקרקעי ישראל בשם בראון, נערכה פגישה, ובאותה פגישה

הדחפור מגיע

הדחפור, סמל ההתנחלות מסייע למתנחלים בעבודות הקמת נח"ל גיתית, ההיאחזות הראשונה בשומרון, שהוקמה מחוץ לביקעת הירדן, מזרחית לשכם, בתחום יישוב ערבי מיושב בצפיפות.

בראון ניסה להגיע להסכם עם אנשי הכפר בעניין חליפין בקרקעות השייכות לאנשי הכפר, עם קרקעות נפקדים ב"איזור".

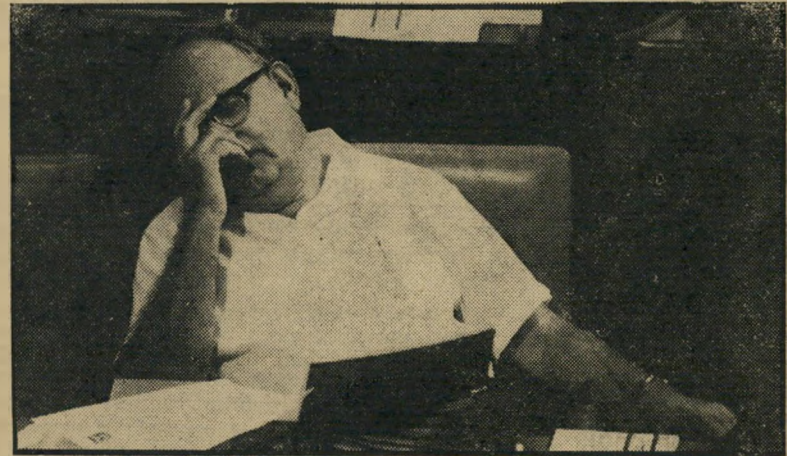
על השאלה אם מתכוונים להקים במקום יישוב יהודי, השיב גבתי: "עד עתה לא הוחלט על הקמת יישוב על קרקעות אלה". תשובה זו נועדה ליצור את הרור שם כי ריסוס השדות ברעל לא נעשה כדי להכשירם היאחזות חדשה ולהבריח את בעלי הקרקעות הערביים משם.

חומה ומיגדל * חומה ומיגדל, הוקמה היאחזות הנח"ל גיתית על אדמות עקובה, על חירבת טאויל, שהשדות מסביבה רוסו ברעל.

עתה לא נותר אלא לבחור באחת משתי האפשרויות:

או ששר החקלאות חיים גבתי שיקר בכנסת כשהודיע שטרם הוחלט להקים יישוב על אדמות עקובה.

או שהחלטת התקבלה בהיעדרו, הוטרדה והועלמה ממנו ולא הובאה לידי עתו, מפני שהוא שר לא כל"כך חשוב, שאין מכניסים אותו בסוד העניינים?

שר החקלאות חיים גבתי, בעת אחת משיבות הכנסת, ליד שולחן הממשלה. ייתכן ובגלל תר"דמה דומה לא שמע בשעתו על ההחלטה להקים יישוב יהודי על אדמות עקובה.

האלוף

אלוף פיקוד המרכז, רחבעם ("גנדי") זאבי, מחזיק במו ידיו בהלמניה, מסייע בהקמת הגדר בלילה בו עלתה היאחזות נח"ל גיתית על הקרקע באדמות עקובה.

הובהר לתושבים כי באדמות השייכות לכפר ושנסגרו בפני תושבי הכפר מת"כ כוונים להקים יישוב יהודי וכי דרושים לכך כ"3,000 דונאם בקירבת חירבת טאויל.

האם הידיעה הנ"ל נכונה? האם מתכוונים להקים במקום יישוב יהודי? אם כן, על-ידי מי אושרה הקמת היישוב ואיפה בדיוק יוקם?

פגישה עם בראון

חות משבוע אחרי הגשת השאילתה, מהיר שר החקלאות חיים גבתי ל"השיב עליה. תשובתו ניתנה מעל במת ה"כנסת ב"18 ביולי '72. אמר גבתי: "אומנם התקיימה פגישה של אנשי הכפר עם מר בראון, איש מינהל מקרקעי ישראל, אולם בה לא נאמרו הדברים שפורסמו. מר